

[Ulrich.]

Den højtærede Minister mente, at jeg havde haft en daarlig Indflydelse paa Venstres Ordfører. Ja, det sete afhænger jo af Øjnene, der ser; jeg mener, at min Indflydelse har været god, og jeg haaber fremdeles, at Partiet Venstre og det konservative Folkeparti kan tale sig til Rette paa dette Omraade, idet Partiet Venstre jo har udviklet sig til at have et betydeligt sundere Syn paa denne Sag, end det tidligere har haft.

Dernæst sagde den højtærede Minister, at vi skulde ikke optræde som Barnepiger, og det mente jo det ærede Medlem, som talte for Partiet Venstre, at der kunde være noget rigtigt i; han mente, at vi havde været for meget Barnepiger. Jeg tror, at man burde være meget mere Barnepige, end vi har været. Det har været den store Fejl ved Praktiseringen af disse Love, at man har ikke hjulpet de Mennesker, der er gaaet ind til disse Husmandsbrug, tilstrækkeligt. Man har ikke fra Statens Side ydet dem den Assistance i deres Dispositioner, som man efter min Mening burde have ydet dem, naar Staten gik ind med saa store Beløb for Etableringen af disse Brug, og jeg mener absolut, at man maa meget hellere være Barnepige end være det, man i nogen Grad har været, nemlig Hververe. Med gyldne Løfter har man hvervet Mennesker til disse Husmandsbrug og har bragt dem fra Dynen i Halmen.

Dernæst siger den højtærede Minister, at Lovforslaget er det mest positive i Retning af at skaffe Arbejde. Jeg erkender, at Lovforslaget ophøjet til Lov vil skaffe meget Arbejde ved Opførelse af Bygninger paa nye Husmandsbrug, men det er ikke noget positivt Forslag i Retning af at gøre det danske Landbrug rentabelt, og det var det, jeg talte om. Jeg kan ikke indse, at der er nogen sund Fornuft i paa nærværende Tidspunkt at gaa til meget store Millionbevillinger for at oprette nye Brug, hvor de Mennesker, der skal drive dem, ikke kan ernære sig selv og deres Familie, og det er dog givet, at det kan de ikke.

Til Slut sagde den højtærede Minister, at det, han vilde have, Landbokommissionen skulde overveje, det var de Vilkaar, hvorunder Jordrenten for Fremtiden skulde ydes. Det staar der ikke noget om i de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget; der staar, at det skal være en Beretning om, hvorledes Landbokommissionen mener, at Fremtidens Jordudstyknung her i Danmark skal foregaa. Hvis den højtærede Minister havde skrevet, at det skulde

være en Overvejelse af, hvorledes Jordrenten fremtidig skulde svares, saa havde Forholdet været et ganske andet, men hvorledes han mener, det skal være, det har den højtærede Minister jo selv besvaret i det Lovforslag, som vi kommer til at behandle senere paa Dagen.

Landbrugsministeren (Bording): Det forekommer mig, at den Tale, det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen holdt, indeholdt en Mængde Ord, men nogen som helst Bevisførelse eller Antydning af, hvorledes man skulde gennemføre Ligheden mellem de to Forslag, fandtes ikke i den lange Tale.

Til det ærede Medlem Hr. Ulrich vil jeg gerne sige, at det forekommer mig, at det nu alligevel er at optræde alt for meget som Barnepige og at tro alt for meget om sig selv, naar det ærede Medlem her tør staa op og sige, at Jord og Bygninger for Øjeblikket er alt for dyre til at kunne oprette Brug, som det er nogenlunde forsvarligt for de unge at rykke ind i, og at sige, at naar der alligevel er nogen, der gør det, og alligevel er nogen, der giver en saadan Pris, som blev nævnt for Statshusmandsbrug, saa er det alene af den Grund, at den sidste Taabe ikke er født endnu. Jeg tror dog, at den danske Landboungdom og de danske Husmænd er blevet saa kloge efterhaanden, at de ved selv saa nogenlunde, hvad der er rigtigt at gøre i økonomisk Henseende; jeg tror i hvert Tilfælde ikke, de naar noget ved at hente økonomisk Vejledning hos det ærede Medlem.

Jeg har ikke paa nogen Maade villet opfordre Folk til at gaa ind i saadanne Brug, uden at de selv kan bedømme det, selv overveje, om det kan forsvares eller ej. Men jeg vil ikke være med til at hindre, at de kan faa Jord og Ejendom, hvis de selv finder det forsvarligt, og jeg kender mange Statshusmænd, der selv under de trange Vilkaar, de nu lever under, er overordentlig glade for at sidde paa saadanne Husmandsbrug i Stedet for at blive kastet ud i de arbejdsløses Rækker.

Det ærede Medlem sluttede med at sige, at i Stedet for at oprette disse Brug under disse Vilkaar skulde vi have hjulpet de Statshusmænd noget mere, der var rykket ind. Det er der jo ikke saa forfærdelig meget ved. Det afgørende for Statshusmændene med Hensyn til at kunne klare sig i kommende Aar, det er først og fremmest dette, om deres Afgifter, deres Renter staar i nogenlunde rimeligt Forhold til den